

AKO SA ŠIŠKA ZMENILA NA OZDÔBKU

Kde bolo, tam bolo za siedmymi jedľami a ôsmym smrekom, stála jedna borovica. Bol to starý a vznešený strom, taký, akému páru nebolo v celom šírom lese. Veď akoby aj nie, tento strom, borovica, bola kráľovnou lesných stromov. Jej konáre siahali vysoko nad ostatné ihličnaté stromy až tak, že sa takmer dotýkali oblakov. Kráľovná borovica si uvedomovala svoju dôležitú úlohu. Tak ako iné stromy v lese, produkuje kyslík, zadržia vlahu a semená jej šišíek sú potravou pre rôznych vtákov a hlodavcov. Je ihličnatou drevinou a jej drevo a ihličie krásne vonia, vďaka živicovým kanálikom. Borovica sa stala domovom pre zvieratká. Niektoré si stavali hniezda v jej konároch, iné si našli príbytok v jej kmeni. Bývala tu veвериčka Riška, ďateľ Ďobko, sova Huhuliena a celkom dole, pri koreňoch, si vyhrabal svoju noru zajačík Hopkáčik. Borovica rada prijímala nové zvieratká do svojho kráľovstva. Veď jej ihličie nikdy neopadalo, bola stále zelená a tak bola dobrým úkrytom pre lesné zvieratká. Jedného dňa obyvatelia kráľovstva u starej borovice začuli tichučký plač. „Kto to vzlyká?“ spýtala sa kráľovná borovica. „Kto to plače?“ pýtali sa zvieratká. „No, tu dole, pri koreňoch stromu, to počuť celkom tichučko,“ povedal zajačík Hopkáčik. „Ja to počujem trochu hlasnejšie“, pridal sa ďateľ Hopko. „A ja to počujem najhlasnejšie,“ zívla sova Huhuliena, ktorú ten plač práve zobudil. „Kto to plače?“ spytujú sa zvieratká všetky spoločne. „Neviem,“ húka sova Huhuliena, „nikoho nevidím, ale prichádza to tam odtiaľ, z konca konára“. „Veвериčka Riška, ty vieš skákať po konárikoch, choď a pozri sa“, prosí zajačík Hopkáčik. Riška vyskočila z komôrky na konárik, z konárika na vetvičku a už bola na konci konára. „Kráľovná borovica, veď to plače šiška Miška, ktorá narástla minulú jar“, čuduje sa veвериčka Riška. „Práve dozrela a je krásna drevnatá.“ „Čo?“ zvieratká zvolali. „Čo?“ ozvalo sa trikrát zo skaly? Nastalo ticho. Prerušil ho len hlas kráľovnej borovice. „Mám už viac ako sto rokov a ešte sa ani raz nestalo, že by niektorá z mojich dcérušiek šišíek plakala. Čože sa ti stalo maličká? Prečože sú slzičkami zaliate tvoje líčka? Či sa ti v mojom kráľovstve nepáči? A či ťa vetvička, či konárik tlačí? Čože ti, čože povedz mi, len mi tu neplač, noci, dni.“ „Keď ja, fňuk, fňuk. Ja by som sa chcela stať ozdôbkou“, tíško zavzlykala šiška Miška. „Ozdo-čo?“ spytujú sa zvieratká. „No, ozdôbkou. Priletela sojka z dediny, mala pre nás, ako vždy, čerstvé noviny. Rozprávala mi, že v dedine, pri deťoch videla šišky, ktoré boli krásne vyzdobené, mali rôzne koráliky, trblietky, a tak. A ja by som veľmi chcela byť tou ozdobenou šiškou. Kráľovná borovica, mamička, však ma pustíte do sveta. Nájdem tú dedinu a skúsím šťastie. Možno sa zo mňa stane naozajstná ozdobená šiška.“ Kráľovná borovica mlčala, nevedela, čo má dcéruške šiške Miške odpovedať. Do lesa sa vkrádala tma a tichučký plač neutíchal. Nastala noc a druhý deň. Kráľovná borovica prehovorila. „Dcéra moja, šiška Miška, máš moje rodičovské požehnanie. Môžeš ísť do sveta. Nikdy však nezabudni kto si a odkiaľ pochádzaš...“ „Áno mamička, potešila sa šiška Miška“, podskočila a od tej radosti cink, spadla rovno k domčeku zajačíka Hopkáčika. Ešte v ten deň prišli deti z dediny a našli šišku Mišku pod krásnou borovicou. Deti, chcete vedieť aká krásna ozdôbka sa stala zo šišky Mišky? Príde do Materskej školy Hruštín a na výstave nájdete šišku Mišku a ďalšie sestričky, ktoré skúsili vo svete šťastie a stali sa ozdôbkami.

Milé deti, zapojte sa do súťaže našej Materskej školy v Hruštíne.

Máte dve úlohy:

1. Vytvoriť zo šišky Mišky krásnu ozdôbku.
2. Nakresli kráľovnú borovicu, šišku Mišku a všetky zvieratká, ktoré žili v kráľovstve (formát A4).

Z obidvoch prác zhotov fotografie, pošli mailom na mshrustin@gmail.com a vyparádenú šišku Mišku prines do MŠ na výstavu. **Prajeme ti krásne tvorivé chvíle.**